ΑΠΟΦΑΣΗ ἀριθ. 1836/81/ΕΚΑΧ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 3ης Ἰουλίου 1981

περί τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐπιχειρήσεων διανομῆς σχετικά μέ τή δημοσίευση τιμοκαταλόγων καί ὅρων πωλήσεως, καθώς καί περί τῶν ἀπαγορευμένων πρακτικῶν στίς ἐπιχειρήσεις αὐτές

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀνθρακος καί Χάλυβος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 95 ἐδάφια πρῶτο καί δεύτερο,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι μέ τή σύσταση ἀριθ. 1835/81/ΕΚΑΧ (1), ἡ Ἐπιτροπή ὑποχρέωσε τά Κράτη μέλη νά λάβουν τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ τήρηση, ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις διανομῆς χάλυβα, τῶν κανόνων σέ θέματα τιμῶν καί ὅρων πωλήσεως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνάλογοι ἐκείνων πού ἐπιβάλλονται στίς ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 60 τῆς συνθήκης καί τῶν ἀποφάσεων ἐφαρμογῆς του·

ὅτι γιά τή θέση σέ ἐφαρμογή τῆς συστάσεως αὐτῆς σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη ἀπαιτοῦνται νομοθετικές διαδικασίες καί ἄλλα μέτρα, γιά τήν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων χρειάζεται ὁρισμένος χρόνος·

ὅτι ἡ ἀγορά τοῦ χάλυβα ἐξακολουθεῖ νά ἐπηρεάζεται σοβαρά ἀπό τήν ἐπιδείνωση τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως· ὅτι προκειμένου νά δημιουργηθοῦν εὐνοϊκές οἰκονομικές συνθῆκες γιά τήν ἀπαραίτητη ἀναδιάρθρωση τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβα, εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖο νά ληφθοῦν ἀμέσως μέτρα ὅσον ἀφορᾶ τίς τιμές πωλήσεως τοῦ χάλυβα· ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτή ἐπιβάλλεται ἐπειγόντως σέ περίοδο κρίσεως·

ὅτι στά μέσα τοῦ 1981, παρ' ὅλο πού σημειώθηκε μιά ὁρισμένη βελτίωση, οἱ τιμές πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας σιδήρου καί χάλυβα παραμένουν σέ ἐπίπεδα πού δέν ἐπαρκοῦν γιά τήν ἐξασφάλιση τοῦ μέλλοντος τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκόμη καί στήν περίπτωση τῶν σύγχρονων ἐγκαταστάσεων, καί ὅτι ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές εἶναι ἀπαραίτητο νά ληφθοῦν πολύ βραχυπρόθεσμα μέτρα γιά τήν ἐξυγίανση τῆς ἀγορᾶς χάλυβα, ὥστε νά ἐπιτευχθεῖ ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν πού εἶναι ἀναγκαία γιά τήν ἀποφυγή οἰκονομικῶν καταστροφῶν·

ὅτι ἡ ἀγορά τοῦ χάλυβα ἀποτελεῖ ἕνα σύνολο ἐντός τοῦ ὁποίου ὁ ρόλος τῶν ἐμπόρων εἶναι σημαντικός, δεδομένου ὅτι ἡ ποσότητα τοῦ χάλυβα πού διακινεῖται μέσω αὐτῶν ὑπερβαίνει τό μισό τοῦ συνόλου τοῦ χάλυβα πού πωλεῖται στήν Κοινότητα ἀπ' εὐθείας ἤ ἐκ τῆς ἀποθήκης, συμπεριλαμβανομένων τῶν πωλήσεων προϊόντων πού εἰσάγονται ἀπό τρίτες χῶρες, καί ὅτι ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές κάθε μέτρο πού προορίζεται γιά τίς τιμές πρέπει νά ἀφορᾶ ὄχι μόνο τούς παραγωγούς ἀλλά καί τούς ἐμπόρους·

ὅτι κρίνεται συνεπῶς ἀναγκαῖο νά ληφθεῖ ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία θά ὑποχρεώνει ἀπ' εὐθείας καί ἀμέσως τίς ἐπιχειρήσεις διανομῆς, προκειμένου νά πραγματοποιηθοῦν, στά πλαίσια τῆς λειτουργίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς χάλυβα, οἱ στόχοι τῆς συνθήκης, ὅπως αὐτοί ὁρίζονται ἰδίως στό ἄρθρο 3· ὅτι στή συνθήκη δέν προβλέπεται ἡ περίπτωση αὐτή καί ὅτι ὡς ἐκ τούτου πρέπει νά γίνει χρήση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 95 ἐδάφιο πρῶτο·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ τήρηση τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση, εἶναι ἀναγκαῖο νά προβλεφθοῦν ἔλεγχοι καί κυρώσεις, καί νά ὑποχρεωθοῦν οἱ ἐπιχειρήσεις διανομῆς νά ἐμφανίζουν, κατά τή διενέργεια τῶν ἐλέγχων, ἰδίως τά ἐμπορικά καί λογιστικά ἔγγραφα τά ὁποῖα ἀπαιτοῦνται καί γιά τούς παραγωγούς δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 14/64 τῆς Ἐπιτροπῆς (2), τῆς ὁποίας οἱ διατάξεις ὑπενθυμίζονται σέ ἀνακοίνωση (3)·

ὅτι ἐπειδή τά προβλήματα πού τίθενται κατά τήν κατάρτιση τιμοκαταλόγων πωλήσεως γιά τούς εἰδικούς χάλυβες εἶναι πολυπλοκότερα, πρέπει νά δοθεῖ στίς σχετικές ἐπιχειρήσεις διανομῆς συμπληρωματική προθεσμία, γιά νά συμμορφωθοῦν μέ τίς διατάξεις τῆς παρούσας ἀποφάσεως·

μετά ἀπό διαβούλευση μέ τή συμβουλευτική ἐπιτροπή καί μέ τή σύμφωνη γνώμη τοῦ Συμβουλίου, πού ἀποφασίζει ὁμόφωνα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἐφαρμόζεται στίς ἐπιχειρήσεις διανομῆς τῆς Κοινότητος πού διενεργοῦν ἀπ' εὐθείας πωλήσεις καί πωλήσεις ἐκ τῆς ἀποθήκης, στό

(1) Βλέπε σ. 9 τῆς παρούσας Ἐπίσημης Ἐφημερίδας.

(2) ΕΕ τῆς 18. 7. 1964, σ. 1967/64.

(3) Βλέπε σ. 17 τῆς παρούσας Ἐπίσημης Ἐφημερίδας.

ἐσωτερικό τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, προϊόντων χάλυβα πού ὁρίζονται στό παράρτημα I τῆς συνθήκης, ἐξαιρουμένου τοῦ παλαιοσιδήρου ἐφ' ὅσον:

— προμηθεύονται τό σύνολο ἤ μέρος τοῦ χάλυβα ἀπ' εὐθείας ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς τῆς Κοινότητος ἤ τρίτων χωρῶν, καί

— τό ὕψος τῶν μεταπωλήσεων χάλυβα, προστιθεμένου κατά περίπτωση τοῦ ὕψους τῶν μεταπωλήσεων χάλυβα τῶν μητρικῶν ἑταιρειῶν καί /ἤ τῶν θυγατρικῶν καί ὑποκαταστημάτων, εἶναι τουλάχιστον 12 000 τόνοι ἐτησίως, βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς τελευταίας ἐτησίας χρήσεως, καί

— δέν ἀποτελοῦν ὀργανώσεις πωλήσεων κατά τήν ἔννοια τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30/53,

οἱ ὁποῖες καλοῦνται στό ἑξῆς «ἔμποροι χάλυβα».

2. Θεωροῦνται ἐπίσης «ἔμποροι χάλυβα», καί ὑπόκεινται στίς ἴδιες διατάξεις, οἱ ἐπιχειρήσεις διανομῆς πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, οἱ ὁποῖες διαθέτουν στό ἐμπόριο προϊόντα χάλυβα ἀφοῦ τά μεταποιήσουν. Ὑφίσταται μεταποίηση, κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσας ἀποφάσεως, ὅταν ἕνα ἀπό τά προϊόντα χάλυβα τοῦ παραρτήματος I τῆς συνθήκης ΕΚΑΧ μεταποιεῖται σέ ἄλλο προϊόν χάλυβα τοῦ ἐν λόγω παραρτήματος μέ κατεργασία ἄλλη ἐκτός τῆς ἐλασματοποιήσεως.

Ἄρθρο 2

Οἱ ἔμποροι χάλυβα ὑποχρεοῦνται νά δημοσιεύουν τιμοκαταλόγους καί ὅρους πωλήσεως γιά τίς ἀπ' εὐθείας πωλήσεις καί τίς πωλήσεις ἐκ τῆς ἀποθήκης, σύμφωνα μέ τίς κατωτέρω διατάξεις, καί νά τούς ἀνακοινώνουν στήν Ἐπιτροπή.

Μία μητρική ἑταιρεία ἐμπορίας χάλυβα δύναται νά δημοσιεύσει κατάλογο τιμῶν καί ὅρων πωλήσεως, ὁ ὁποῖος ἰσχύει ἐπίσης καί γιά τίς θυγατρικές της ἑταιρεῖες ἤ τά ὑποκαταστήματά της.

Ἄρθρο 3

Ὅλοι οἱ δημοσιευόμενοι τιμοκατάλογοι καί ὅροι πωλήσεως πρέπει νά περιλαμβάνουν τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

α) τιμή βάσεως κατά κατηγορία προϊόντων ἤ τιμή βάσεως κατά ποιότητα καί κατηγορία προϊόντων·

β) ἐπαυξήσεις τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται, ἐμφαίνοντας:

— τά περιθώρια τιμῶν γιά διαστάσεις καί μήκη,

— τίς αὐξήσεις γιά ποιότητες καί παραλλαγές,

— τίς ποσοτικές αὐξήσεις καί μειώσεις κατά δεῖγμα καί/ἤ κατά εἰδικῶς καθοριζόμενη παραγγελία,

— τίς ἀνοχές πού δέν ὑπόκεινται σέ ἐπιβάρυνση,

— τίς αὐξήσεις γιά μικρές ἀνοχές, καί

— τίς ἐπιβαρύνσεις καί αὐξήσεις πού ἐφαρμόζονται κονονικά καί πού ἐξαρτῶνται καί ἀναφέρονται στήν παράδοση τῶν διαφόρων προϊόντων, ἰδίως τίς ἐπιβαρύνσεις γιά κατά μῆκος κοπή καί ψαλίδισμα·

γ) τόπο παραδόσεως·

δ) μέθοδο δηλώσεως τῆς τιμῆς·

ε) ἔξοδα ἀνάλογα μέ τόν τρόπο φορτώσεως·

στ) ὅταν ἐφαρμόζονται μειώσεις, ἐπιστροφές καί κάθε μορφῆς χρηματικά ὀφέλη πού παρέχονται σέ ἄλλους ἐμπόρους ἤ καταναλωτές·

ζ) ὅρους πληρωμῆς·

η) φύση καί ποσό τῶν φορολογικῶν καί ἄλλων ἐπιβαρύνσεων πού προστίθενται στίς τιμές τῶν τιμοκαταλόγων, ὑπό τούς ὅρους πού προσφέρονται στούς ἀγοραστές.

Ἄρθρο 4

Οἱ τιμοκατάλογοι ἑνός ἐμπόρου χάλυβα δέν εἶναι δυνατόν νά περιέχουν τιμές γιά προϊόντα τά ὁποῖα δέν προσφέρονται πραγματικά στήν ἀγορά ἀπό αὐτόν τόν ἔμπορο χάλυβα.

Ἄρθρο 5

1. α) Οἱ τιμοκατάλογοι καί οἱ ὅροι πωλήσεως ἐφαρμόζονται τό νωρίτερο δύο πλήρεις ἡμέρες ἀπό τή διαβίβασή τους στήν Ἐπιτροπή.

β) Ὁ ἔμπορος χάλυβα ὑποχρεοῦται νά ἀνακοινώνει τούς τιμοκαταλόγους καί τούς ὅρους πωλήσεως σέ κάθε ἐνδιαφερόμενον πού θά τό ζητήσει.

2. Τό πρῶτο ἐδάφιο ἐφαρμόζεται ἐπίσης σέ κάθε τροποποίηση τῶν τιμοκαταλόγων καί ὅρων πωλήσεως.

Ἄρθρο 6

1. Γιά τίς ἀπ' εὐθείας πωλήσεις, ὁ ἔμπορος χάλυβα εἶναι δυνατόν νά ἀνταποκριθεῖ στίς ὑποχρεώσεις του γιά δημοσίευση τιμοκαταλόγων καί ὅρων πωλήσεως περιλαμβάνοντας τήν ἀκόλουθη ρήτρα στόν τιμοκατάλογό του πωλήσεως χάλυβα, ἀνάλογα μέ τήν προέλευσή του:

α) «Οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται στίς ἀπ' εὐθείας πωλήσεις χάλυβα προερχομένου ἀπό παραγωγό τῆς ΕΚΑΧ εἶναι οἱ τιμές κόστους στόν τόπο προορισμοῦ, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τόν τιμοκατάλογο τοῦ παραγωγοῦ πού χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση γιά τή σύναψη τῆς συμβάσεως πωλήσεως καί στίς ὁποῖες ἐφαρμόζονται οἱ δημοσιευμένοι ὅροι μας πωλήσεως καθώς καί οἱ ἀκόλουθες αὐξήσεις . . .»

6) «Οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται στίς ἀπ' εὐθείας πωλήσεις χάλυβα προερχομένου ἀπό χῶρες τῶν ὁποίων οἱ προσφορές ἀποτέλεσαν ἀντικείμενο ἀπαγορεύσεως εὐθυγραμμίσεως ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων εἶναι οἱ τιμές κόστους, οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τόν τιμοκατάλογο τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς Κοινότητος πού προσφέρει τήν εὐνοϊκότερη τιμή κόστους στόν τόπο προορισμοῦ, ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν οἱ ἐκπτώσεις διεισδύσεως πού ἔχουν παραχωρηθεῖ στίς χῶρες αὐτές, καί στίς ὁποῖες ἐφαρμόζονται οἱ δημοσιευμένοι ὅροι μας πωλήσεως καθώς καί οἱ ἀκόλουθες αὐξήσεις . . .»

γ) «Οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται στίς ἀπ' εὐθείας πωλήσεις χάλυβα προερχομένου ἀπό τρίτες χῶρες εἶναι οἱ τιμές κόστους στόν τόπο προορισμοῦ οἱ ὁποῖες προκύπτουν ἀπό τίς τιμές βάσεως εἰσαγωγῆς πού ἔχουν δημοσιευτεῖ ἀπό τήν Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων καί στίς ὁποῖες ἐφαρμόζονται οἱ δημοσιευμένοι ὅροι μας πωλήσεως καθώς καί οἱ ἀκόλουθες αὐξήσεις . . .»

2. Γίνεται ἀπ' εὐθείας πώληση ὅταν, στά πλαίσια τῶν συμβάσεων πωλήσεως πού ἔχουν συναφθεῖ ἀφ' ἑνός μεταξύ τοῦ παραγωγοῦ καί ἐμπόρου, καί ἀφ' ἑτέρου μεταξύ τοῦ ἐμπόρου καί τοῦ πελάτη του-ἀγοραστῆ τοῦ ἐμπορεύματος, ἡ ἀποστολή τοῦ ἐμπορεύματος πραγματοποιεῖται ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν παραγωγό στόν πελάτη τοῦ ἐμπόρου ἤ σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ πελάτη. Ὅλες οἱ ἄλλες πωλήσεις εἶναι πωλήσεις ἐκ τῆς ἀποθήκης.

Ἄρθρο 7

Οἱ ἔμποροι χάλυβα ἔχουν τή δυνατότητα νά μή δημοσιεύουν τίς ἐκπτώσεις γιά προϊόντα ὑποβαθμισμένα ἤ δευτέρας διαλογῆς. Στήν περίπτωση αὐτή ὅμως πρέπει νά ἀναφέρεται στά τιμολόγια ὁ λόγος ὑποβαθμίσεως ἤ οἱ λόγοι κατατάξεως τοῦ προϊόντος ὡς προϊόντος δευτέρας διαλογῆς.

Ἄρθρο 8

Ἀπαγορευμένη πρακτική συνιστᾶ ἡ ἐφαρμογή ἀπό ἔμπορο χάλυβα, στήν κοινή ἀγορά, ἄνισων ὅρων (ἄρθρο 10) σέ συγκρίσιμες συναλλαγές (ἄρθρο 9).

Ἄρθρο 9

1. Θεωροῦνται συγκρίσιμες οἱ συναλλαγές οἱ ὁποῖες:

α) συνάπτονται μέ ἀγοραστές:

— πού εἶναι ἀνταγωνιστές, ἤ

— πού παράγουν ὅμοια ἤ ὁμοειδή προϊόντα, ἤ

— πού πληροῦν τήν ἴδια ἐμπορική λειτουργία· καί

6) ἀφοροῦν ὅμοια ἤ ὁμοειδή προϊόντα· καί

γ) δέν διαφέρουν αἰσθητά κατά τά λοιπά οὐσιώδη ἐμπορικά τους χαρακτηριστικά.

2. Οἱ συναλλαγές δέν θεωροῦνται συγκρίσιμες ἄν, κατά τό χρονικό διάστημα μεταξύ τῶν συναλλαγῶν, μεσολάβησε πάγια μεταβολή τῶν τιμῶν ἤ τῶν ὅρων πωλήσεως τοῦ ἐμπόρου χάλυβα.

Ἄρθρο 10

1. Δέν θεωροῦνται ἄνισοι ὅροι οἱ διαφορετικοί ὅροι τούς ὁποίους ἐφαρμόζει ἕνας ἔμπορος χάλυβα σέ συγκρίσιμες συναλλαγές, ἐφ' ὅσον λαμβάνονται δεόντως ὑπόψη διαφορές κατά τίς παροχές ὑπηρεσιῶν ἤ τό διακανονισμό τῶν συναλλαγῶν.

2. Ἡ παροχή ἀπό τόν ἔμπορο χάλυβα, χωρίς ἀντίστοιχη αὔξηση τῆς τιμῆς, προθεσμιῶν πληρωμῆς περισσότερο εὐνοϊκῶν ἀπό ἐκεῖνες πού ἐφαρμόζει γενικά σέ συγκρίσιμες συναλλαγές ἀποτελεῖ περίπτωση ἐφαρμογῆς ἄνίσων ὅρων.

Ἄρθρο 11

Ὁ ἔμπορος χάλυβα ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι συναλλαγές δέν εἶναι συγκρίσιμες (ἄρθρο 9) ἤ ὅτι ὅροι δέν εἶναι ἄνισοι (ἄρθρο 10) ὑποχρεοῦται νά ἐκθέσει τίς περιστάσεις καί τά γεγονότα πού δικαιολογοῦν τοῦτο, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 12

1. Ὅταν ἕνας ἔμπορος χάλυβα εὐθυγραμμίζει τήν προσφορά του μέ τόν τιμοκατάλογο ἑνός ἀνταγωνιστῆ, ἡ ἐφαρμογή ὅρων πού ἐξασφαλίζουν στόν ἀγοραστή μία πραγματική τιμή παραδόσεως στόν τελικό προορισμό κατώτερη ἀπό τήν τιμή μέ τήν ὁποία ὁ ἀγοραστής θά ἦταν δυνατόν νά ἀποκτήσει τό προϊόν τοῦ ἀνταγωνιστῆ συνιστᾶ ἀπαγορευμένη πρακτική.

2. Ἡ τιμή παραδόσεως στόν τελικό προορισμό πρέπει νά περιλαμβάνει, ἐκτός τῶν τιμῶν καί ὅρων, τά ἔξοδα μεταφορᾶς καί αὐξήσεις ἤ φορολογικές ἐπιβαρύνσεις πού βαρύνουν τόν ἀγοραστή, ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν οἱ ἐκπτώσεις ἤ ἐπιστροφές τῶν ὁποίων ἀπολαύει.

3. Ὅταν ἕνας ἔμπορος χάλυβα εὐθυγραμμίζει τήν προσφορά του μέ ὅρους πού προσφέρει ἀνταγωνιστής ἐκτός τῆς Κοινότητος, οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καί 2 ἐφαρμόζονται mutatis mutandis.

4. Οἱ ἔμποροι χάλυβα πού ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν εὐθυγραμμίσει τήν προσφορά τους μέ χαμηλότερη τιμή παραδόσεως ἑνός ἀνταγωνιστῆ τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἤ ἑνός ἀνταγωνιστῆ ἐκτός τῆς Κοινότητος, ὑποχρεοῦνται, κατόπιν αἰτήσεως τῆς 'Επιτροπῆς, νά ἀποδείξουν ὅτι πληροῦνται οἱ ὅροι εὐθυγραμμίσεως καί ὅτι ἐτήρησαν τίς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 μέχρι 3 κατά τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς εὐθυγραμμίσεως.

Ὁ ὅρος πού ἀπαιτεῖται γιά μιά εὐθυγράμμιση μέ τούς ὅρους πού προσφέρουν ἀνταγωνιστές ἐκτός τῆς Κοινότητος εἶναι ὅτι αὐτή ἔχει ἐπιβληθεῖ ἀπό τόν πραγματικό ἀνταγωνισμό τοῦ ἀνταγωνιστῆ ἐκτός τῆς Κοινότητος.

5. Οἱ ἔμποροι χάλυβα πρέπει νά τηροῦν τίς ἀπαγορεύσεις εὐθυγραμμίσεως μέ τίς προσφορές προελεύσεως τρίτων χωρῶν, οἱ ὁποῖες ἐφαρμόζονται δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 527/78/ΕΚΑΧ τῆς 'Επιτροπῆς [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν ἀπόφαση ἀριθ. 1309/81/ΕΚΑΧ [2], στίς ἐπιχείρησεις τῆς 'Επιτροπῆς.

Ἄρθρο 13

'Απαγορευμένη πρακτική συνιστᾶ ὁ συνυπολογισμός στήν τιμή πού ζητεῖται ἀπό τόν ἀγοραστή τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων ἤ τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων γιά τούς ὁποίους ὁ ἔμπορος χάλυβα δικαιοῦται ἀπαλλαγῆς ἤ ἐπιστροφῆς.

Ἄρθρο 14

Οἱ ἔμποροι χάλυβα ὑποχρεοῦνται νά παρέχουν ὅλες τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες στήν 'Επιτροπή, ἡ ὁποία δύναται νά προβεῖ σέ ἐλέγχους ἀναγκαίους γιά τή διαπίστωση τῆς τηρήσεως τῶν προαναφερθεισῶν διατάξεων.

Γιά τίς ἀνάγκες τῶν ἐλέγχων αὐτῶν, οἱ ἔμποροι χάλυβα ὑποχρεοῦνται νά τηροῦν, καί νά θέτουν στή διάθεση τῶν ὑπαλλήλων ἤ ἐντολοδόχων τῆς 'Επιτροπῆς οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπιφορτισμένοι μέ τή διεξαγωγή τῶν ἐλέγχων, λογιστικά καί ἐμπορικά ἔγγραφα, μεταξύ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται τουλάχιστον τά ἔγγραφα πού ἀναφέρονται στά ἐδάφια α ἕως ζ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 14/64.

Ἄρθρο 15

1. Στούς ἐμπόρους χάλυβα πού παραβαίνουν τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 ἕως 13 συμπεριλαμβανομένου ἐπιβάλλονται πρόστιμα ὕψους ἴσου μέ τό διπλάσιο τῆς ἀξίας τῶν ἀντικανονικῶν πωλήσεων. Σέ περίπτωση ὑποτροπῆς τό ἀνωτέρω μέγιστο διπλασιάζεται.

2. Στούς ἐμπόρους χάλυβα πού παραβαίνουν τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 ἐπιβάλλονται πρόστιμα μεγίστου ὕφους ἴσου μέ 1 % τοῦ ἐτήσιου κύκλου ἐργασιῶν καί χρηματικές ποινές μεγίστου ὕφους ἴσου μέ 5 % τοῦ μέσου ἡμερήσιου κύκλου ἐργασιῶν ἀνά ἡμέρα καθυστερήσεως.

Ἄρθρο 16

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς της στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* γιά τούς κοινούς χάλυβες καί ἀπό τήν 1η 'Οκτωβρίου 1981 γιά τούς εἰδικούς χάλυβες ὅπως ὁρίζονται στήν Euronorm 20/74.

'Εφαρμόζεται ἕως τίς 30 'Ιουνίου 1982.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση εἶναι δεσμευτική ὡς πρός ὅλα τά μέρη της καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

'Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 3 'Ιουλίου 1981.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Étienne DAVIGNON

'Αντιπρόεδρος

[1] ΕΕ ἀριθ. L 73 τῆς 15. 3. 1978, σ. 16.

[2] ΕΕ ἀριθ. L 130 τῆς 16. 5. 1981, σ. 19.